

"Caur sidraba birzi gāju,/ ne lapiņas nenorāvu... vēsta Latviešu tautasdziesma. Šī tautasdziesma atspoguļo mūsu tautas attieksmi, pret mežiem un citām dabas vērtībām. Atšķirībā no mūsdienu brutālās mežu apsaimniekošanas, ar smagajiem hārvesteriem, forvarderiem un aerodroma lieluma kailcirtēm, mūsu senči uzskatīja mežu par svētu, valdīja apziņa, ka no meža var ņemt tikai tik, cik nepieciešams. Tas bija mūsu senču spēka avots, tā bija vieta, kur daudzi mūsu senči pārdzīvoja briesmīgo kara un mēra postu. Tas bija paaudžu paaudzēs saudzēts, svēts mantojums...

Atgūstot neatkarību mēs mantojumā saņēmām labi koptus, bioloģiski daudzveidīgus mežus, kas klāja pusi Mūsu zemes. Tajos bija patvērušās daudzas, pārējā Eiropā izmirušas sugas, tur, atšķirībā no Padomju ķimizētās lauksaimniecības un melioratoru pārveidotās lauksaimniecības zemes joprojām bija saglabājušās nozīmīgas kultūrvēsturiskas vērtības gan virs, gan zem zemes. Tie veidoja ainaviski augstvērtīgus vienlaidus meža masīvus, kuros cilvēks varēja sajūties, kā tālajos aizlaikos...

Tā vietā, lai saudzētu, koptu un gudri apsaimniekotu šo mantojumu, prasmīgi izmantotu mežu unikālo dabu, mežā iegūstamās koksnes un nekoksnes vērtības, tika izvēlēts pats primitīvākais, nesaimnieciskākais un nesaudzīgākais apsaimniekošanas scenārijs. Tika iedarbināta trula, rijīga dabīgo mežu iznīcināšanas mašīnērija un liela daļa iegūtās koksnes neapstrādātā veidā, vai labākajā gadījumā dēļos sazāģēta aizceļoja uz ārzemēm. Lai arī izcērtot mežus nopelnīti daudzi miljardi latu, Tautai svētību šī nauda nav devusi. Tā gan privātpersonu, gan valstiskā līmenī lielākoties noēsta, izniekota muļķīgos pirkumos un tēriņos, nedodot ilgtermiņa labumu mūsu zemei un cilvēkiem.

Nāvi nesošā mežu izciršanas mašīnērija, kas strādā dienu un nakti, šobrīd uzņēmusi lielākos apgriezienus neatkarīgās Latvijas vēsturē. Aiziet skaistākie Latvijas meži... Lielāko daļu Latvijas mežu krāšņuma mēs jau esam zaudējuši, un tagad būs jāpieliek lielas pūles, lai saglābtu vismaz pēdējās dabīgo mežu "dzīvības saliņas", tāpēc arī starp konferences apmeklētājiem ceram atrast brīvprātīgos, kas palīdzēs dažādu, ar videi draudzīgu mežsaimniecību saistītu pasākumu organizēšanā.

Esam nodibinājuši "Latvijas nekailciršu mežsaimniecības biedrību", kuras mērķis ir videi un cilvēkiem draudzīgās Latvijas labākās mežsaimniecības prakses atjaunošana visā Latvijas teritorijā, senču pieredzes un labāko, videi draudzīgo mūsdienu atziņu iedzīvināšana praksē, Latvijas mežos esošo dabas, kultūrvēsturisko un ainavisko vērtību saglabāšana, kompleksa pieeja koksnes un nekoksnes resursu izmantošanā Latvijas iedzīvotāju labklājības atjaunošanā. Šobrīd tiek rediģēti biedrības statūti un mājaslapa. Tiek plānoti dažādi izglītojoši pasākumi un citas ar videi draudzīgu mežu apsaimniekošanu saistītas aktivitātes.

Saziņai ar biedrību šobrīd lūdzam izmantot e-pastu mezamate.lv@gmail.com.

Ceram uz veiksmīgu sadarbību!

Latvijas Nekailciršu Mežsaimniecības biedrības dibinātāji